

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ

ΝΑ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

Να μπει κάτω από τον άμεσο έλεγχο των μελών -του

Μεγάλος σάλος δημιουργήθηκε, δημόσια πια, γύρω από το θέμα του συνεργατισμού. Με αφορμή ένα κείμενο της Κεντρικής Τράπεζας, που απευθύνεται προς την κυβέρνηση σχετικά με τα κακώς έχοντα στη Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα, και το οποίο διάρρηξε - σκόπιμα η μη - στις εφημερίδες βγαίνουν για πρώτη φορά στη φόρα διάφορα σοβαρά προβλήματα του συνεργατισμού, που για πολύ καιρό συγκαλύπτονταν. Μέχρι στιγμής δεν είναι ακόμα γνωστό το τί συγκεκριμένα σκέφτεται να κάμει η κυβέρνηση.

Επίσημα σχεδόν πια επισημαίνονται τα ακόλουθα κακώς έχοντα στο συνεργατισμό:

- 1) Η Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα παραβιάζει συστηματικά τους κανονισμούς της Κεντρικής Τράπεζας, που είναι το αρμοδιό κρατικό όργανο για να ελέγχει τις τράπεζες.
- 2) Η πιο πάνω τράπεζα ξεπέρασε όχι μόνο τα νόμιμα όρια ρευστότητας που πρέπει να διατηρεί, αλλά ξεπέρασε και το όριο ασφάλειας που απαιτεί οποιαδήποτε τραπεζική πραχτική, με αποτέλεσμα να τίθενται σε κίνδυνο οι αποταμιεύσεις των καταθετών.

3) Η ίδια τράπεζα χρησιμοποίησε τα χρήματα για να χρηματοδοτήσει βιομηχανικές επενδύσεις του συνεργατισμού των οποίων η βιωσιμότητα είναι πολύ αμφίβολη.

4) Η συνεργατική τράπεζα αρνείται τον έλεγχο από την Κεντρική Τράπεζα.

5) Για να υπερβεί τις οικονομικές του δυσκολίες, ο συνεργατισμός χρειάζεται πολλά εκατομμύρια λίρες, τις οποίες μόνο η κυβέρνηση είναι σε θέση να παράσχει. Τα ποσα τούτα έχει ήδη ζητήσει ο συνεργατισμός από την κυβέρνηση.

Οι οικονομικές δυσκολίες του συνεργατισμού είναι από τη μια αποτέλεσμα κακών αποφάσεων της γραφειοκρατίας που τον ελέγχει. Από την άλλη, όμως, πρέπει επίσης να τονισθεί η ευθύνη

του κράτους που για χρόνια άφησε την κατάσταση τούτη να ξεφεύγει από οποιοδήποτε έλεγχο.

Σήμερα το υπόμνημα της Κεντρικής Τράπεζας μιλά για μη βιώσιμες επενδύσεις του συνεργατισμού. Όμως για χρόνια η Κυβέρνηση τίποτε δεν έκαμε για να θέσει τέρμα στη κακή βιομηχανική πολιτική του κινήματος.

Η κύρια, όμως αιτία για την κακοδαιμονία του συνεργατισμού - και κατ' επέχταση της κακοδαιμονίας του αγροτικού κόσμου και της οικονομίας σε σύνολο - βρίσκεται στο ότι το κίνημα ξεφυγε από οποιοδήποτε λαϊκό έλεγχο των ενδιαφερομένων δηλ. των αγροτών ή τουλάχιστον από οποιοδήποτε γενικότερο πολιτικό έλεγχο. Σαν αποτέλεσμα υπήρξε η ανάπτυξη και παγίωση ορισμένων γραφειοκρατικών δομών που οδήγησαν τα πράγματα στο σημερινό αδιέξοδο.

Σήμερα ζητούνται εκατομμύρια λίρες για να αποφευχθεί πιθανή χρεωκοπία του συνεργατισμού. Η κυβέρνηση θα υποχρεωθεί να τα δώσει. Από που όμως θα εξευρεθούν όλες αυτές οι πιστώσεις; Μέσα στις τωρινες συνθήκες δεν υπάρχει άλλη διεξοδος από την πλη-

θωριστική χρηματοδότηση. Με λίγα λόγια η κυβέρνηση θα αυξήσει τη ρευστότητα της οικονομίας, θα «τυπώσει» δηλαδή χρήματα για να χρηματοδοτηθεί ο συνεργατισμός χωρίς αμφιβολία, η ενέργεια τούτη θα δώσει νέα άνοδο στις τιμες και θα οδηγήσει σε ένταση των αποσταθεροποιητικών τάσεων που παρακρούονται στην οικονομία.

Το μεγαλύτερο κεφάλαιο χρησιμοποιεί τώρα το σάλο που δημιουργήθηκε για να παρουσιάσει το συνεργατισμό σαν γενικά «κακό» θεσμό. Ο θεσμός, όμως του συνεργατισμού πρέπει να υποστηριχθεί από τους αγρότες και τις λαϊκές δυνάμεις με φανατισμό. Γιατί είναι ένας θεσμός που ανήκει στους αγρότες, τους καταναλωτές κτλ.

Μια είναι συναφώς η απάντηση στο θέμα. Να επι-

στρέψει ο συνεργατισμός εκεί όπου άρχισε: Σ αυτούς που ανήκει. Έτσι η αποικιακή νομοθεσία που ακόμα ισχύει πρέπει άμεσα να εκσυγχρονιστεί και να εκδημοκρατικοποιηθεί. Οι ενέργειες και αποφάσεις του συνεργατισμού δεν μπορούν ποτε να είναι μυστικές. Γιατί από τη φύση του το κίνημα είναι λαϊκό κίνημα με άμεση και απ ευθείας διοίκηση από τα μέλη -του.

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΤΥΠΙΑ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Πολλοί λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν σήμερα τον πραγματικό τρόπο διάθεσης των γεωργικών προϊόντων στην χονδρική πώληση καθώς και το τρόπο που καθορίζεται η τιμή. Λοιπόν πληροφοριακά οι αγρότες σαν άτομα ή γεωργικό σύνδεσμοι και οι άλλοι ενδιαμέσοι φέρνουν τα προϊόντα -τους στην χονδρική αγορά της Λεφκωσίας. Εκεί ανάλογα με τη συνολική ποσότητα του κα κάθε προϊόντος και τη συγκεκριμένη μέρα (δηλ. τη ζήτηση της μέρας) οι αγρότες με τα περισσότερα προϊόντα καθορίζουν την τιμή χονδρικής πώλησης προς τους λιανοπώλες. Πάνω στο συνολικό ποσο πώλησης οι μεσιτέμποροι που πωλούν από τα εκεί καταστήματα -τους τα προϊόντα με δικαίωτους έξοδα (αφτοκίνητα, προσωπικό, γραφική ύλη, κιβώτια κλπ) κύβουν ποσοστό 15% δηλ 150 μίλς της λίρας. Από αυτά τα 15% τα 3,5% τα παίρνει το Δημαρχείο Λεφκωσίας σαν δικαιώματα δηλ. 35 μίλς στη λίρα. Για τους γεωργικούς συνδέσμους που διαθέρους δικαίωτους κιβώτια ισχύει χαμηλότερο ποσοστό.

Τώρα ο Δήμος Λεφκωσίας βασισμένος σε ψηφισμένο νόμο, που του δίδει περιθώρια μέχρι 5% δηλ 50 μίλς της λίρας, θα αφήσει το ποσοστό σε 4%, δηλ. 40 μίλς της λίρας. Αφτα θα αφαιρεθούν από τα εισοδήματα των αγροτών.

Το 0,5% άφησηση υλοποιείται σε ποσα πέραν των 100.000 λιρών.

Οι πρώτες αντιδράσεις από πλεβρας γεωργικών συνδέσμων, αγροτικών οργανώσεων (ΕΚΑ, ΠΕΚ) των μεσιτεμπόρων και της ΠΟΒΕΚ καθώς και του Συνεργατικού Κινήματος είναι χλιαρες και περιορίζονται σε διαμαρτυρίες γραφειακών συναντήσεων τηλεφωνημάτων κλπ.

Όμως όλα αφτα δεν θα

φέρουν το σταμάτημα αφτου του άδικου μέτρου που θα πλήξει τις φτωχές αγροτικές μάζες.

Επιτακτικά προβάλλει το καθήκον για γενικές συνελεύσεις των αγροτών που ανήκουν στους συνδέσμους και ενημέρωση -τους πάνω στη δημιουργηθείσα κατάσταση. Οι γενικές συνελεύσεις θα πάρουν αποφάσεις και θα εξουσιοδοτήσουν τις επιτροπες -τους για δράση και κλιμακούμενα πραχτικά μέτρα πίεσης.

Κάτι ανάλογο πρέπει να γίνει με τοπικές γενικές συνελεύσεις των ανοργάνωτων αγροτών που θα βγάλουν επιτροπες που θα αναλάβουν τον συντονισμό του αγώνα.

Η «Σ.Ε.» θα συνεχίσει πάνω σ' αφτο τον τόσο σημαντικό θέμα.

ΡΙΚ: ΜΕΣΟ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Ή ΤΑΞΙΚΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ;

Η οργάνωση και η δομή ενός Ραδιοφωνικού ιδρύματος αποτελεί ένα σημαντικώτατο τμήμα που αφορά τη ντοπία ολιγαρχία σαν συντηρητή ενός ημικρατικού οργανισμού. Πρέπει η οργάνωση και η δομή του να είναι τέτοιοι που να εφαρμόζουν στη πράξη τη φιλοσοφία της εκλεκτής κοινωνίας, του ευφυσχασμού, την λαοπλάνησης και του αποπροσανατολισμού των μαζών.

Είναι ασφαλώς θέμα συζήτησης και προβληματισμού. Τι είναι τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, πως λειτουργούν, και ποιους σκοπούς εξυπηρετούν;

Μπορούμε να διατυπώσουμε τα εξής: Το ραδιοφωνο και η τηλεόραση αποτελούν τα κατ' εξοχή Μ.Μ.Ε. Λειτουργούν με βάση κώδικες και κανονισμούς. Τώρα ποιους σκοπούς εξυπηρετούν είναι το βασικώτερο σημείο του όλου θέματος και προβλήματος που μπορούμε να το τιτλοφορήσουμε: επίδραση και σκοποι των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΜΕ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗ

Οι έρευνες για τις μεθόδους λειτουργίας των Μέσων είναι ανάλογες και σχετικές με τη πορεία που διαγράφουν μέσα σε συγκεκριμένες συνθήκες και υπάρχουσες καταστάσεις. Λειτουργούν πάντα σε συνάρτηση με το τεχνολογικό επίπεδο της χώρας τους. Επιδρούν και επηρεάζονται από το βαθμό επιτυχίας της αυτής τους επίδρασης, έτσι που να υπάρχει η ανάγκη της αύξησης της επίδρασης για να ολοκληρώνεται το «κύκλωμα».

Υπάρχουν τέσσερις βασικές θεωρίες. Ο Melvik L. Desfleur τις παρουσιάζει στο βιβλίο του «Theories of Mass Communication» 1966.

1. Θεωρία των ατομικών διαφορών.

Πριν από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο υπήρχε μια απλόικη θεώρηση της επίδρασης των Μέσων. Από τη μια υπήρχε το κοινό με την αντίδραση του και από την άλλη σαν ερεθίσμα τα Μέσα.

Το αποτέλεσμα: Ερεθίσμα - Προσωπικότητα - Αντίδραση.

Είναι φανερό ότι εδώ μεσολάβησε ανάμεσα στα δύο η ιδιαίτερη προσωπικότητα του δέκτη (κοινού) με τις διαμορφωμένες κληρονομικές τάσεις του καθενός.

Μετά όμως από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο οι εξελίξεις τοποθετούν στη θέση της διαμορφωμένης από (κληρονομικούς λόγους) προσωπικότητας,

Οι ανεπίσημες κοινωνικές σχέσεις λειτουργούν σαν συντελεστες που παρεμβαίνουν ανάμεσα στο ερεθίσμα και στο αποτέλεσμα. Έχουμε δηλαδή, Ερεθίσμα - Ανεπίσημες κοινωνικές σχέσεις - Αντίδραση.

4. Θεωρία των πολιτισμικών τύπων.

Η θεωρία αυτή αφορά την διατήρηση των τύπων σε μια κοινωνία ή το βαθμό δημιουργίας καινούργιων. Ποιο πολύ συμπεραίνεται ότι τα Μ.Μ.Ε. ενδυναμώνουν το Status Quo και δεν δημιουργούν καινούργιους σημαντικούς τύπους αλλά ούτε και αλλάζουν αυτούς που είναι εμπειρωμένοι σε επίπεδα θεσμών.

αυτών των Μέσων, δεν είναι τέτοια που να διατηρεί το κατεστημένο πρότυπο εξουσίας που υπήρχε πολύ πριν εφευρευθούν; Ποιο απλά.

Από ποιους χρησιμοποιούνται τα Μ.Μ.Ε, πως και γιατί. Η διαμόρφωση κατευθυνόμενης κοινής γνώμης ποιο συμφέρο εξυπηρετεί; Είναι πολύ πιο απλό να απαντας στην ερώτηση αυτή. Ο βαθμός της αντίδρασης των μαζών είναι περισσότερος όταν τα Μέσα χρησιμοποιούνται αδέξια. Όταν χρησιμοποιούνται πιστά και δούλικα προς τη φιλοσοφία της άρχουσας τάξης τότε οι μάζες αποκοιμούνται και δένονται χειροπόδαρα.

Ας πάρουμε τις δοσμέ-

ρα υπάρχει ακόμα μια, εκείνη των εργαζομένων που αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του λαού.

Λέγεται ημικρατικός οργανισμός. Ηλίου φαεινότερον ότι η ολιγαρχία ελέγχει τα Μέσα και κατευθύνει την λειτουργία τους. Υπάρχουν συρματοπλέγματα άρα και κατοχή. Τώρα πως εξυπηρετείται ο λαός. Αυτό μπορούμε να το εξετάσουμε παρατηρώντας τα «μηνύματα» που του σερβίρονται. Ας αρχίσουμε όμως αντίστροφα. Από αυτά που δεν επιτρέπονται.

Ούτε ένα πολιτικό σχόλιο καθ' όλη την ημέρα.

Κανένα πλήρες ειδησεογραφικό πρόγραμμα.

Καμμία αντικατοχική προπαγάνδα.

Ενώ έχουμε χειμάρρο από:

α. Διαφημίσεις των πάντων. Προάγεται έτσι η ανάγκη του καταναλωτισμού

β. Άγευστα δελτία ειδήσεων.

γ. Ελαφρα ελληνική και ξένη μουσική.

δ. Χρησιμοποίηση τελευταία των πολιτικών προβλημάτων σαν είδος εκπομπών καθορισμένης διάρκειας, με συνεντεύξεις πολιτικών αρχηγών.

Απεδείχθει ότι. Γι' αυτούς που διευθύνουν τα Μ.Μ.Ε. δεν υπάρχει σήμερα κυπριακός λαός με τρομερά προβλήματα. Υπάρχει μόνο μια καταναλωτική μάζα που πρέπει να την εξουσιάζουμε για να μπορούμε να της πουλούμε αυτά που διαφημίζουμε. Βλέπουμε λοιπόν να παρουσιάζεται δίπλα στην εκπομπή «Γύρω στο μικρόφωνο» η «Χαρούμενη Κυριακή» ή τα αιώνια κυπριακά σκέτς που θέλουν να πείσουν το κύπριο ότι το μόνο πρόβλημα που αντιμετωπίζει είναι να αρραβωνιάσει τη κόρη του. Πριν λίγες μέρες προσπάθησαν να μας πείσουν ότι είμαστε και γαϊδαροί αφού μας ζητούσαν την άδεια κυκλοφορίας για τα ζωντανά μας.

Η νοοτροπία τους ολοκληρώνεται περίπου έτσι.

Αθώα μουσική - σαχλοκουβέντες - παθητικότητα - υποταγή - εξουσία. Έτσι λοιπόν όλα πάνε καλά, ο λαός μετατρέπεται σε διψασμένο κοπάδι για άγνοια χωρίς προοπτικές αντίδρασης.

Σχεδόν απόλυτα καταστην η σελίδα 8

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ

Πέρα από τις διάφορες αυτές θεωρίες πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι πολύ απλό. Κάθε πράξη οποιουδήποτε ατόμου ή οργανισμού, στη δεδομένη κοινωνική σφαίρα που συμβαίνει δεν αποτελεί πολιτική πράξη και συνεχεία; Το πως βλέπει ένας τη τηλεόραση ή ακούει το ραδιοφωνο-του δεν είναι αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης επίδρασης των υφιστάμενων κοινωνικών συνθηκών από πολύ πιο πριν εφευρευθούν τα μέσα αυτά, που έχουν φανερούς σκοπούς και επιδιώξεις, και η μορφή και η λειτουργία

τη μάθηση για τη διαμόρφωση οποιαδήποτε προσωπικής υπόστασης.

2. Θεωρία των κοινωνικών κατηγοριών.

Σύμφωνα μ' αυτή τη θεωρία τα μεγάλα σύνολα ή οι κοινωνικές κατηγορίες (τάξεις το αποφεύγει) στις αστικο-βιομηχανικές κοινωνίες αντιδρούν συνήθως με τον ίδιο τρόπο στους διαφορετικούς ερεθισμούς αναλόγα πάντα με την ηλικία, το ρόλο, το θρησκευμα τον τόπο κατοικίας.

3. Θεωρία των κοινωνικών σχέσεων.

Στηρίζεται πάνω στον όρο (Η Ροή της Επικοινωνίας σε δυο στάδια) Ηγέτης - Κοινό.

νες κοινωνικές συνθήκες στη Κύπρο. Θα θέσω ορισμένα ερωτήματα για να ξεκαθαριστούν οι αναγκαίες τοποθετήσεις. Τα ερωτήματα απευθύνονται προς τους κρατούντες.

1. Η κοινωνική μορφή της Κύπρου είναι αταξική;

2. Από ποιους διευθύνονται (όχι λειτουργούν) αυτά τα Μέσα; Δεν εννοω ονόματα απλώς.

3. Υπάρχει κατεχόμενη πατρίδα;

4. Ποια η εξυπηρέτηση του λαού;

Παίρνουμε με τη σειρά.

Δεν υπάρχει αστος που να μπορεί να υποστηρίξει ότι όλοι οι Κύπριοι αποτελούν την αστική τάξη. Α-

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

9 του Φεβράρη

Ιρανική Επανάσταση: Μια επέτειος

Στις 9 του Φεβράρη του 79 έληξε η πρώτη φάση της Ιρανικής Επανάστασης με την εκδίωξη του Μπαχτιάρ από την εξουσία. Πριν ένα χρόνο οι Ιρανικές μάζες μπροστα στον κίνδυνο να χτυπηθεί η επανάσταση από φιλοκυβερνητικά στρατεύματα πήραν αυθόρμητα τα όπλα που τους πρόσφεραν οι ηρωϊκοί αεροπόροι και φαντάροι που στράφηκαν με το μέρος της επανάστασης και ανάγκασαν τον στρατό του Σάχη να καθλωθεί στους στρατώνες του. Η 9η του Φεβράρη δεν είναι η μέρα του Χομείνι. Είναι η μέρα του λαού. Γιατί ο Χομείνι, όχι μόνο αντιτάχθηκε στην ένοπλη πάλη, αλλά έστειλε κι αυτοκίνητα με μεγάφωνα στους δρόμους καλώντας τις μάζες να αποφύγουν τον ένοπλο αγώνα γιατί «δεν ήρθε ακόμα η ώρα». Αν υπάκουαν στον Χομείνι οι μάζες, ίσως να χτυπιούνταν οι αεροπόροι κι άλλες επαναστατημένες τάξεις στο στρατό και να σπρωχνόταν πολύ πίσω η επανάσταση. Ψημένες όμως στο καμίνι της επανάστασης και της καθημερινής πάλης με ολόήμερες αιματηρές διαδηλώσεις και απεργίες οι Ιρανικές μάζες δεν άκουσαν τον Χομείνι και τους όμοιους -του και συντρίψαν τελειωτικά τον πάνοπλο ταξικό εχθρό.

Η επανάσταση βέβαια δεν τέλειωσε στις 9 του Φεβράρη κι ίσως πάρει πολλά χρόνια να συμπληρωθεί. Η ημερομηνία όμως αυτή θα μείνει σαν μια από τις πιο λαμπρές σελίδες της ιστορίας της παγκόσμιας επανάστασης. Γιατί η Ιρανική επανάσταση - η τρίτη μεγάλη επανάσταση μετά την Μπολσεβίκικη Επανάσταση του 17 και την Κινέζικη - και η 9η του Φεβράρη, απόδειξε περίτρανα πως ακόμα και στο σύγχρονο τεχνοκρατικό κόσμο με τη σύγχρονη πανοπλία του αστικού κράτους (αντίθετα με τις θεωρίες των σύγχρονων ρεφορμιστών - αποστατών του Μαρξισμού - Λενινισμού) τίποτε δεν μπορεί να σταματήσει την πηγαία επαναστατική κίνηση των μαζών.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ
ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Μεγάλος αναβρασμός επικρατεί εδώ και μερικές μέρες ανάμεσα στους Δημόσιους Υπάλληλους, σχετικά με την Αναδιοργάνωση / Αναδιάρθρωση στη Δημόσια Υπηρεσία. Βέβαια το θέμα είναι πολύπλοκο και δεν μπορούν να αναλυθούν όλες - του οι πτυχές εδώ. Θα επανέλθουμε και θα εξετάσουμε στην ολότητα -του το θέμα στο μέλλον.

Είναι όμως φανερό ότι - όπως συμβαίνει στο πλατύτερο συντεχνιακό κίνημα στην Κύπρο - οι δημοκρατικές διαδικασίες έλαμψαν με την απουσία -τους από τη διαδικασία της αναδιοργάνωσης, μια και αφέθηκε ένας εγγλέζος εμπειρογνώμονας, εργοδοτημένος από τη κυβέρνηση, η κυβερνητική εργοδοτική πλευρά και η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ να αποφασίσουν την τοποθέτηση σε κλίμακες χιλιάδων υπαλλήλων χωρίς οι άμεσα ενδιαφερόμενοι - οι υπάλληλοι - να συμμετάσχουν ενεργά και δημοκρατικά σ' αυτή τη διαδικασία. Έτσι έχουμε το φαινόμενο να εγκρίνει τις προτάσεις η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ και πολλοί κλάδοι να έρχονται εκ των υστέρων να τις απορρίπτουν. Οι κλάδοι ούτε ενημερώθηκαν έγκαιρα σε γενικές συνελεύσεις, ούτε τους δόθηκε η δυνατότητα να αποφασίσουν πάνω στις προτάσεις πριν εγκρίνει η ηγεσία της ΠΑΣΥΔΥ. Μ' αυτό το τρόπο αφέθηκαν εκτεθειμένοι κι ακατοχύρωτοι χιλιάδες υπάλληλοι που δικαιολογημένα είναι αγανακτισμένοι σήμερα. Δεν έπρεπε για ένα τόσο σοβαρό θέμα που πήρε τόσα χρόνια να διεκπεραιωθεί και που θα καθορίσει για χρόνια τη διάρθρωση της Δημόσιας Υπηρεσίας, τον τελικό λόγο να είχαν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι;

Αυτό το μήνα γίνονται γενικές συνελεύσεις σ' όλους τους κλάδους που θα εκλέξουν την ηγεσία των κλαδικών επιτροπών και τους αντιπροσώπους, στο

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

παρατηρήσεις πάνω
σέ έρευνα του κλάδου
απασχόλησης του
Υπουργείου Εργασίας

Αγαπητή σύνταξη,

Δόθηκαν πρόσφατα στον τύπο τα πορίσματα έρευνας που έγινε το '79 από το τμήμα του Κλάδου Απασχόλησης του Υπουργείου Εργασίας για να διαπιστωθούν οι προθέσεις των τελειοφοίτων και αποφοίτων των σχολείων της Μέσης Εκπαίδευσης για απασχόλησή -τους στα οικοδομικά επαγγέλματα.

Η δημοσίεψη και μελέτη τέτοιων ερευνών παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί από τη μια κατατοπίζει το λαό και ιδιαίτερα τους άμεσα ενδιαφερόμενους - στην περίπτωση αυτή τους τελειοφοίτους και άνεργους αποφοίτους - κι από την άλλη γιατί δίνει την ευκαιρία να γίνει γνωστή η νοοτροπία της κυβέρνησης πάνω σε σοβαρά θέματα εργατικής πολιτικής.

Πέρα από την παράθεση στατιστικών στοιχείων που, άσφαλως, είναι απαραίτητα σε κάθε περίπτωση που θέλουμε να προσεγγίσουμε επιστημονικά μελετημένο το κάθε πρόβλημα που απασχολεί τον τόπο -μας, οι εχτίμησες που η κυβερνητική έρευνα καταλήγει δείχνουν πως η εξέταση του συγκεκριμένου προβλήματος της έλλειψης ειδικευμένου εργατικού δυναμικού στον οικοδομικό τομέα ήταν ουσιαστικά μονόπλευρη. Περιορίστηκε, δηλαδή, αποκλειστικά στον καθορισμό του ποσοστού των ενδιαφερομένων υποψηφίων και άνεργων για απασχόληση στα οικοδομικά επαγγέλματα και σε μια γενική - αόριστη (δηλαδή, χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία) αναφορά στις προσπάθειες της κυβερνητικής πλευράς για επίλυση του προβλήματος («Το Υπουργείο Εργασίας καταβάλλει συνεχώς κάθε προσπάθεια για βελτίωση της κατάστασης...»).

Επιπρόσθετα διαπιστώνει ως βασικό λόγο της άρνησης των ενδιαφερομένων την προκατάληψη -τους (υπογράμμιση

δική -μου) ενάντια στα τεχνικά επαγγέλματα, χωρίς ταυτόχρονα να εξετάσει σε βάθος και να εντοπίσει τους λόγους που δημιούργησαν και συντηρούν την «προκατάληψη» (στο βαθμό βέβαια που υπάρχει, γιατί προηγούμενη κυβερνητική αναφορά στο τέλος του περασμένου καλοκαιριού μιλούσε για σημαντικό αριθμό μαθητών σε προσωρινή απασχόληση -τους

στον οικοδομικό, κύρια, τομέα).

Στη συνέχεια, η κυβερνητική έρευνα μιλά για την «ανάγκη αναθεώρηση αξιών από τους ίδιους τους αποφοίτους και την οικογένεια, ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη προσαρμοστικότητα προς τις ανάγκες της οικονομίας» και τελειώνει με μια αναφορά «νουθεσία»;) προς τη βιομηχανία (διάβαζε εργοδοσία) σχετικά με «τες ευθύνες -της να προσπαθεί συνεχώς να προσφέρει όσο το δυνατό πιο αξιόλογα κίνητρα, έτσι που να καθιστά «ελκυστικότερα τα επαγγέλματα αυτά». Από αυτό το τελευταίο βγαίνει καθαρά το συμπέρασμα πως η εργοδοσία συμμετέχει σε ποσοστό ευθύνης γιατί τουλάχιστον θα μπορούσε να προσφέρει «όσο το δυνατό πιο αξιόλογα κίνητρα».

Μετά την παράθεση όλων όσων αναφέρθηκαν προηγουμένα δίνεται η εντύπωση πως η ευθύνη βαρύνει τους υποψηφίους εργάτες - τεχνικούς στα οικοδομικά που βλέπουν με «προκατάληψη» τα τεχνικά, γενικά, επαγγέλματα και θα πρέπει οι ίδιοι και οι οικογένειες -τους να «αναθεωρήσουν αξίες» και παράλληλα τους εργοδότες - βιομήχανους που πρέπει να «προσπαθούν συνεχώς» (από μόνους;) «να προσφέρουν όσο το δυνατό (υπογράμμιση δική -μου) πιο αξιόλογα κίνητρα».

Η έρευνα θα ήταν, πιστεύω, πιο ολοκληρωμένη αν περιλάμβανε αριθμητικά στοιχεία των α-

σχολουμένων στα οικοδομικά που από το '74 και δώθε σπαταλούν την εργατική -τους δύναμη σε ξένες χώρες για την «πολύτιμη εισαγωγή ξένου συναλλάγματος» (αυτο διατυμπανίζει με κάθε ευκαιρία η κυβερνητική πλευρά) αλλά σύγκαϊρα και τους λόγους που στην περίπτωση αυτή, «περίεργα», δεν υπάρχει μια παρόμοια «προκατάληψη» που να κρατά τους εργαζόμενους στον τόπο -τους.

Ευθύνη, λοιπόν, στην κυβέρνηση δεν καταλογίζεται γιατί «καταβάλλει συνεχώς κάθε προσπάθεια για βελτίωση της κατάστασης».

Ας ενημερώσει η κυβέρνηση το λαό, συγκεκριμένα, για την ενίσχυση των υπηρεσιών επαγγελματικού προσανατολισμού, τη διοργάνωση εκστρατειών διαφώτισης, τη δημιουργία βαθμίδων κατάρτισης και προόδου σε πιο ψηλά επίπεδα, τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας του περιβάλλοντος εργασίας κ.ά που έκαμε ως τώρα.

Μήπως εννοεί η κυβέρνηση τη γνωστή διαφώτιση στα σχολεία πάνω σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού ενώ ταυτόχρονα οι άνεργοι επιστήμονες, σε κορεσμένους από χρόνια κλάδους απασχόλησης, εξακολουθούν χρόνο με χρόνο να καταφτάνουν κατα δεκάδες;

Μήπως τη χρόνια αναβολή επίλυσης των δικαιών προβλημάτων των αποφοίτων του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου (του ανώτερου ιδρύματος επιστημονικής - τεχνικής κατάρτισης που διαθέτει ο τόπος);

Μήπως τες απαράδεκτες συνθήκες δουλειάς που επικρατούν στα περισσότερα εργοτάξια (και που προσπαθεί να διασκεδάσει με τον καθορισμό χρονιάτικης «εβδομάδας ασφάλειας»);

Η μήπως, τέλος, με την αποτυχία επίλυσης των μισθολογικών αιτημάτων των εργαζομένων στα οικοδομικά (μια που η «προσπάθεια» της εργοδοσίας «να προσφέρει όσο το δυνατό πιο αξιόλογα κίνητρα» ήταν, τέτοια που ανάγκασε τους εργαζόμενους να χρησιμοποιήσουν το όπλο της απεργίας και να απαντήσουν σκληρά στην πρόσκληση και αδιαφορία των εργοδότην);

Τί θα κάμει, λοιπόν, τελικά η κυβέρνηση αν οι εργαζόμενοι εξακολουθήσουν να έχουν «προκατάληψεις» και δεν «αναθεωρήσουν αξίες», και οι βιομήχανοι - εργοδότες δεν εισακούσουν στην έκκλησή -της «να προσπαθήσουν συνεχώς να προσφέρουν πιο αξιόλογα κίνητρα; (καμμία ασφαλως αυταπάτη για το δεύτερο). Θα επιτρέψει πλέον ελεύθερα την εισαγωγή νέων «Ινδών» εργατών ώστε να καλυφθούν «οι ανάγκες της οικονομίας -μας και οι υπάρχουσες και οι προβλεπόμενες»;

Ιούλιος Θεοδωρίδης
(Μέλος Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λευκωσίας)

Αγοραζετε και
διαδιδετε την
Σοσιαλιστική
ΕΚΦΡΑΣΗ

17ο συνέδριο της ΠΑΣΥΔΥ που προγραμματίζεται για τις 22-23-24 του Μάρτη.

Ελπίζουμε η εμπειρία της αναδιοργάνωσης να γίνει η αφετηρία για την εκλογή μιας κατάλληλης ηγεσίας που θα εμπλέξει δημοκρατικά και δυναμικά τη βάση της Συντεχνίας στον αγώνα για την καλύτερη προώθηση των δικαιωμάτων των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Η ΙΡΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 1η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Την Παρασκευή 1η του Φλεβάρη 80 έγινε στον Άγιο Δομέτιο εκδήλωση για την Ιρανική Επανάσταση. Την εκδήλωση, που είχε αρκετά μεγάλη επιτυχία οργάνωσε η Τοπική Οργάνωση της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ.

Ο γραμματέας της ΕΔΕΝ Αγίου Δομητίου συν. Αχιλλέας Αχιλλέως, ανοίγοντας την εκδήλωση είπε ότι είναι η δεύτερη εκδήλωση που γίνεται στο νέο αποκτηθέν οίκημα της οργάνωσης και ότι τέτοιες εκδηλώσεις έχουν προγραμματιστεί να γίνονται τακτικά με στόχο την πιο συχνή επαφή της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ με την κοινότητα του Αγίου Δομητίου και την προαγωγή της πολιτικής και πολιτιστικής ζωής στην κοινότητα.

Για την μεγάλη επανάσταση του Ιραν, μίλησε μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της Σ.Ν. ΕΔΕΝ ο οποίος άρχισε την ομιλία -του λέγοντας:

Σε μια βδομάδα κλείνει ένας χρόνος από τότε που οι Ιρανικές μάζες πήραν τα όπλα και έδωσαν το τελευταίο προπύργιο του Σαχικού καθεστώτος —την κυβέρνηση Μπαχτιάρ —από τη χώρα. Σαν σήμερα πριν ακριβώς ένα χρόνο επέστρεψε ο Χομεϊνί στην Τεχεράνη μετά από 15 χρόνια εξορία. Έτσι η σημερινή εκδήλωση παίρνει φυσιολογικά ένα επετειακό χαρακτήρα και μας δίνει την ευκαιρία να ανατρέξουμε στα περυσία συνταραχτικά γεγονότα.

Πριν μπούμε στα γεγονότα αυτά μερικά λόγια για τη σημασία του Ιραν.

Πρώτα απ' όλα η γεωπολιτική σημασία του Ιραν ήταν και είναι πολύ μεγάλη — τόσο για το διεθνή ιμπεριαλισμό όσο ασφαλώς και για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Είναι μια χώρα των 35 εκατομμυρίων που συνορεύει με τη Σοβ. Ένωση, το Ιράκ, τον κόλπο του Ομαν, το Πακισταν, το Αφγανισταν. Βρίσκεται μέσα στο τρίγωνο Άγκυρας, Καμπούλ, Αντίς Αμπέμπα, όπου παράγεται το 50% του πετρελαίου των μη Σοσιαλιστικών χωρών. Η στρατηγική του σημασία είναι λοιπόν αδιαμφισβήτητη μεγάλη. Η οικονομική του σημασία είναι επίσης τεράστια. Πριν τα περυσία γεγονότα η Περσία ήταν δεύτερη στον κόσμο στην εξαγωγή πετρελαίου και τέταρτη στην παραγωγή.

Στη συνέχεια ο ομιλητής τόνισε τη στρατηγική και οικονομική σημασία του Ιραν για τον διεθνή ιμπεριαλισμό και παράθεση αρκετά στοιχεία για το μέγεθος της ιμπεριαλιστικής ανάμειξης στο να γίνει η Περσία ένα πανίσχυρο κράτος με υπερσύγχρονα όπλα και μέσα κατασκοπείας και καταπίεσης. Στάθηκε μετά στους κυριότερους σταθμούς της Ιρανικής ιστορίας από το 1906 μέχρι την περυσινή εξέγερση. Έγινε αναφορά με λεπτομέρειες και ημερομηνίες για την εξέ-

γερση, τες μαζικές διαδηλώσεις, τις απεργίες και την ένοπλη εξέγερση της 9ης του Φεβράρη που έδωσαν τον Μπαχτιάρ από την εξουσία.

Στη συνέχεια είπε:

Οι γρήγορες αυτές εξελίξεις και η τελειωτική ήττα του μεγαλύτερου συμμάχου του Ιμπεριαλισμού του παντοδύναμου Σάχη άφησε εκπληκτικούς τους ιμπεριαλιστές. Ο Κάρτερ έστρεψε τη ΣΙΑ στο σκαμνί γιατί υποσχόταν δεκαετίας σταθερής διακυβέρνησης του Σάχη. Άσπασε όμως εκπληκτικούς και πολλούς, δήθεν, προοδευτικούς που βλέπουν την ιστορία στατικά, που έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους, στη δύναμη των μαζών για επαναστατικές αλλαγές και που υποστηρίζουν τον ρεφορμισμό γιατί από την εποχή του Λένιν, μεγάλωσαν ήρθαν οι δρόμοι και χωρών τα τάνγκς κι είναι γι' αυτό η ένοπλη επανάσταση, ουτοπία.

Όπως είδαμε όμως ούτε τα τάνγκς, ούτε οι πυροβολισμοί στο φαγνό ούτε τα σύγ-

χρονα μέσα καταπίεσης κι αστυνόμευσης στάθηκαν ικανά να σταματήσουν την εξέγερση των μαζών. Κι ούτε ήταν ικανά να αναγκάσουν τους εργάτες να επιστρέψουν στα εργοστάσια.

Ήταν ίσως οι ρίζες της εξέγερσης κοινωνικό - οικονομικές ή απλώς και μόνο θρησκευτικές, όπως προπαγανδίζουν τα δυτικά μέσα μαζικής επικοινωνίας πέρσυ;

Είναι αλήθεια ότι ο Σάχης ανέλαβε την βιομηχανοποίηση της χώρας με ιλιγγιώδεις ρυθμούς ταχύτητας. Οι προσπάθειες -του αυτές —«Λευκή Επανάσταση» — έφεραν την εξέγερση του 63 με τους 15.000 νεκρούς. Η τάση αυτή ισχυροποιήθηκε μετά το 1973 όταν η τιμή του πετρελαίου τετραπλασιάστηκε αφήνοντας δισεκατομμύρια στο Σάχη για επενδύσεις.

Μέσα στα πλαίσια του εκμοντερνισμού της οικονομίας ο Σάχης εισήγαγε «αγροτικές μεταρρυθμίσεις που το μόνο που κατόρθωσε, ήταν να πλουτίσουν την αριστοκρατία των τσιφλικιάδων που πήραν τις παχουλές αποζημιώσεις -τους και στράφηκαν στις επενδύσεις στη βιομηχανία, μεταμορφώνοντο σε καπιταλιστές. Εν τω μεταξύ με τα μέτρα αυτά εσπράχτηκαν οι αγρότες στη βιομηχανία. Το μεγαλύτερο της εργατικής τάξης σε 4 εκατομμύρια σε μια χώρα που το 53% είναι κάτω των 20, έπαιξε μεγάλο ρόλο στην εξέγερση.

Ας μην ξεχνούμε ότι ο θρόνος του Σάχη άρχισε να τρεντάζεται πραγματικά όταν άρχισαν οι πολιτικές απεργίες και μάλιστα η μεγάλη απεργία στις βιομηχανίες πετρελαίου (ο τελευταίος ήταν ο κύριος λόγος που τον εγκατέλειψαν οι Αμερικάνοι).

Η βιομηχανοποίηση όμως και τα εκατομμύρια από τα πετρέλαια δεν έφεραν την ευημερία στον Ιρανικό λαό. Μπορεί να έκαιαν την Περσία αστακό, το Σάχη τον πλουσιότερο άνθρωπο του κόσμου, πολλά μονοπώλια πλουσιότερα κατά πολλά δισεκατομμύρια, και τους αυλικούς και γραφειοκράτες του Σάχη πλουσιότερους. Η αγραμματοσύνη όμως ήταν στο ύψος του 74%, οι επιδημίες θέρριζαν τον λαό, και συνεχιζόταν η παιδική εργασία. Τα 10% του πληθυσμού ξόδευαν τα 40% του πλούτου, ενώ ο πληθωρισμός θέρριζε το βιοτικό επίπεδο των εργατών και του λαού. Το καθεστώς Σάχη είχε χάσει την υποστήριξη όχι μόνο της αγροτιάς των εργατών και των διανοομένων, μα και της μεσαίας τάξης και των μουλλάδων.

Έτσι δεν πρέπει να υπάρχει καμμία αμφιβολία πως τα αίτια της φθοράς του

καθεστώτος και της εξέγερσης ήταν οικονομικά και κοινωνικά.

Γιατί εκφράστηκε όμως η επανάσταση μέσα από τους θρησκευτικούς ηγέτες και γιατί κυριαρχείται η χώρα από το Χομεϊνί;

Στην Περσία, εκτός από το 41-46 και 51-53 δεν υπήρξε καμμία περίοδος ελεύθερης πολιτικής ζωής για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα κόμματα ήταν παράνομα, οι συντεχνίες ανύπαρκτες κι απαγορευμένες, κι οι συνθήκες συντεχνιακής, πολιτικής, πολιτιστικής δουλείας αφάνταστα δύσκολες. Οι μόνοι που δρούσαν τα τελευταία χρόνια ήταν οι αντάρες Μοϊζίζαχεντιν και Φενταγιν, πολλοί από τους οποίους εξολοθρεύτηκαν. Έτσι ο μόνος ημι-ελεύθερος χώρος για την έκφραση αντιπολιτευτικών τάσεων ήταν το τζαμι κι ο μόνος ημεπίστιμος επιτρεπτός θεσμός η θρησκεία. Ήταν πάρα πολλά τα παραδείγματα που χρησιμοποιήθηκαν το τζαμι για διανομή φυλλαδίων, πολιτικές ομιλίες και ξεκίνημα εκδηλώσεων. Από την άλλη το Κοράνι εξηγείται με διάφορους τρόπους κι αρκετοί αγιολογιστές με επικεφαλής τον Χομεϊνί, το εξηγούσαν με τρόπο που ανταποκρινόταν στις επιδιώξεις και τα πολιτικο-οικονομικά αιτήματα των μαζών. Εξ άλλου ο Χομεϊνί, ήταν πολύ σταθερός και συνεπής στον αντι-Σαχισμό -του όλα τα 15 χρόνια της εξορίας-του.

Το Τουντέχ συνδέθηκε στη συνείδηση των μαζών τόσο με τα τραγικά γεγονότα του Αζερμπαϊτζάν το 1946, όσο και με την ήττα του Μωσσαντέκ το 1953. Εξ άλλου κατά την διάρκεια της 25χρονης δικτατορίας του Σάχη ήταν στην ουσία ανύπαρκτο.

Μέσα σε συνθήκες ελλειψής πειστικής εναλλακτικής ηγεσίας οι μάζες και η εργατική τάξη ακολούθησαν το Χομεϊνί που με τη σειρά του ακολούθησε τις μάζες σφιγγομετρώντας τις διαθέσεις τους και φτιάχνοντας αναλόγως την πολιτική -του και τα συνθήματα -του. Πολλές φορές οι μάζες απειθαύρτησαν στο Χομεϊνί και τους άλλους ηγέτες όταν η εμπειρία -τους και οι επιδιώξεις -τους δεν συμφωνούσαν μ' αυτούς. Τρανο παράδειγμα η 9η Φεβρουαρίου, όπου οι μάζες πήραν τα όπλα και εξόφλησαν με την αντίδραση, παρα τις νουθεσίες του Χομεϊνί.

Έχει λοιπόν καθόλου ομοιότητα με τη Ρωσική επανάσταση η επανάσταση του Ιραν;

Η εξέγερση στο Ιραν όπως και στη Ρωσία του 1905 άρχισε με τις απαιτήσεις για μεταρρυθμίσεις από τον μονάρχη. Και στις δύο περιπτώσεις ο στρατός

Εκδήλωση της Σ.Ν ΕΔΕΝ στον Άγιο Δομέτιο

πυροβόλησε στο φαγνό, κι έτσι άρχισε η μαζική εξέγερση. Στην Περσία όμως προχώρησε γρήγορα η επανάσταση με τις μάζες — που ήταν πολύ πιο συνειδητοποιημένες από τις Ρωσικές του 1905 — να ζητούν την ανατροπή της μοναρχίας και το θάνατο του Σάχη. Το ποσοστό της εργατικής τάξης στο Ιραν ήταν μεγαλύτερο κι απ' αυτό της Ρωσίας πριν το 1917. Και στις δύο περιπτώσεις, ήταν η κίνηση της εργατικής τάξης που έπαιξε τον ουσιαστικό ρόλο. Επίσης, το παλιό καθεστώς παρέπεσε μεταξύ καταπίεσης και υποχώρησαν και η μια αδύναμη κυβέρνηση διαδέχονταν την άλλη. Οι αγρότες,

οι διανοομένοι, ακόμα κι μέρος της μεσαίας τάξης εγκατέλειψαν το παλιό καθεστώς. Στην Περσία οι μάζες ήταν αποφασισμένες να διαδηλώνουν για ώρες ατέλειωτες σε συνθήκες στρατιωτικού νόμου, να θυσιάζονται κατά εκατοντάδες αλλά δεν σταματούσαν τον αγώνα. Ο στρατός, έσπασε ξεκινώντας με απειθαυρία, συμπληρώσεις, λιποταξίες, όπλα στο λαό. Υπήρχε μόνο μια βασική διαφορά που είναι και υπεύθυνη για το συμπλήρωτο της Ιρανικής επανάστασης και τα γεγονότα ακολούθησαν την φυγή του Μπαχτιάρ. Στο Ιραν δεν υπήρχε το

στατική ηγεσία στο Ιραν όπως εξ άλλου και σ' άλλες ασυμπλήρωτες ή ηττηθείσες επαναστάσεις δεν μπορούν να αναλυθούν εδώ γιατί αφορούν την γενική εξέλιξη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος μετά το θάνατο του Λένιν, που χρειάζεται άλλη συζήτηση (συζητήσεις μάλλον) για να καλυφθεί.

Ποιες είναι τέλος οι προοπτικές της Ιρανικής Επανάστασης, νοούμενου ότι λείπει ο Μαρξιστικός επαναστατικός φορέας για να συμπληρωθεί την επανάσταση με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας;

Παρά τη μεγάλη υποστήριξη που είχε κι έχει ακόμα το καθεστώς Χομεϊνί για τους λόγους που ακολούθησαν γρήγορα φάνηκε αδύναμο να δώσει λύσεις στα τεράστια προβλήματα που συνταράσσουν την Ιρανική κοινωνία. Παρά τα αντικαπιταλιστικά μέτρα που πήρε το καθεστώς τα οικονομικά προβλήματα δεν βρήκαν την λύση -τους. Λόγω του σωβινισμού και των θρησκευτικών προκαταλήψεων όχι μόνο δεν λύθηκε το εθνικό θέμα (50% του Ιραν αποτελείται από μη Πέρσες — Κούρδοι, Αζερμπαϊτζάνι, Τουρκομάνοι, Αραβες). Μόνο η οργάνωση της βιομηχανίας πάνω σε σοσιαλιστικές βάσεις μπορεί να οδηγήσει μπροστά το Ιραν.

Στην ανικανότητα -του να λύσει όλα αυτά τα προβλήματα το καθεστώς Χομεϊνί βρήκε διέξοδο το περασμένο καλοκαίρι σε αντιδραστικά καταπιεστικά μέτρα: έκλεισε εφημερίδες της αριστεράς (Τουντέχ, Φενταγιν, κλπ). Χτύπησε αριστερούς διαδηλωτές, γέμισε τη χώρα με αντικομμουνιστικά συνθήματα, οργάνωσε παραστρατιωτικές μουσουλμανικές ομάδες, επέτρεψε άγρια με αεροπορία, πυροβόλο, τεθωρακισμένα, ενάντια στην Κούρδους κλπ. Τέτοια μέτρα είναι πολύ πιθανό να επαναληφθούν, στο μέλλον.

Τόσο όμως η εργατική τάξη όσο και οι αγρότες, οι γυναίκες, οι θιβετιοί μειονότητες δεν θυσιάστηκαν τόσο

γενναία για να αφήσουν ένα Χομεϊνί ή άλλους παρόμοιους ηγέτες να καθορίζουν τις τύχες -τους για πολύ. Ο Ιρανικός λαός πριν το Σάχη δεν είναι ο ίδιος μετά το Σάχη. Μπήκε στο καμνί της επανάστασης, δοκίμασε τη δύναμη της διαδηλώσεως, τις απεργίες, την ένοπλη εξέγερση και νίκησε ένα πανίσχυρο Σάχη. Το σχολείο της επανάστασης τους δίδαξε σ' ένα χρόνο όσα δεν μπορεί κανένας να μάθει εντρυφώντας μια ζωή σε θεωρητικά επαναστατικά γραφτά.

Τα τεστάρει λοιπόν τους Χομεϊνί, και τους Μπάνι -Σάτρ σιγα-σιγα. Κι όταν αποδειχτεί — και θα αποδειχτεί — πως είναι ανίκανοι να λύσουν τα προβλήματα της κοινωνίας μέσα στις υπάρχουσες δομές θα στραφούν σε νέες ηγεσίες.

Όπως αποδείξει η συνεχίζόμενη για μήνες κατάληψη της Αμερικάνικης πρεσβείας και των ομήρων είναι φανερό πως οι Αμερικάνοι είναι δύσκολο να επέμβουν, όπως επενέβαιναν πάντα με επιχειρήσεις τύπου Βιετναμ για να εγκαθιδρύνουν φιλο - ιμπεριαλιστικά καθεστώτα.

Φαίνεται λοιπόν πως η επανάσταση του Ιραν έχει να διανύσει πολλή δρόμο ακόμα. Μπορεί να χτυπηθεί — όπως

ήταν το ένασμα μιας σειράς από επαναστάσεις — αρχίζοντας από τη Γερμανία — που θα στήριζαν τον Σοβιετικό κράτος και θα έσπρωχναν τον κόσμο στην παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση. Η Ρωσία ήταν απλώς ο πιο αδύνατος κρίκος της καπιταλιστικής αλυσίδας που έσπαξε πρώτος οι Μπολσεβίκοι βγήκαν σω-

στην ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος στην περιοχή της Ανατολικής Ευρώπης. Μια σειρά όμως παραγόντων δεν ευνόησε την επικράτηση του Χομεϊνικού καθεστώτος.

Το σπάσιμο του Ιρανικού κρίκου πριν ένα χρόνο δεν είναι θεωρητικά αδύνατο να είναι παγκόσμιο κίνημα.

Από την άλλη έχουμε μετρί σε μια δεκαετία που επιφυλάσσει μεγάλες επαναστατικές διεργασίες κι αλλαγές στον κόσμο η έκβαση των οποίων θα έχει τις ανάλογες επιπτώσεις και στο Ιραν.

Το 1917 ο Λένιν και άλλοι Μπολσεβίκοι πίστευαν ότι η Ρωσική επανάσταση θα

Παρακαλούνται οι συνδρομητές της Σοσιαλιστικής Εκφρασης που δεν έχουν πληρώσει τις συνδρομές τους να τις πληρώσουν το συντομότερο. Η ΕΚΦΡΑΣΗ χρειάζεται και την δική σας συνδρομή για να συνεχίσει τον αγώνα της.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΩΡΟΥ ΛΟ·Ι·ΖΟΥ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ;

ΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕ;

Ολη η καταπίεση που υφίστάμεθα σήμερα έχει ασφαλώς ορισμένους στόχους. Και αυτοί οι στόχοι είναι η θεμελίωση του σημερινού συστήματος, όσο άδικο κι αν είναι. Γι' αυτό και χρειάζονται ορισμένοι τρόποι που να κάνουν ευκολότερη την επιβολή της ιδεολογίας της αστικής τάξης, στη ζωή -μας. Ενας από τους καλύτερους τρόπους είναι η διαίωση των ανθρωπίνων σχέσεων και η μετατροπή των ανθρώπων σε άμορφη μάζα. Αυτό επιτυγχάνεται ανάμεσα σ' άλλα με τα χωριστά σχολεία ΑΡΡΕΝΩΝ και ΘΗΛΕΩΝ και με την επιβολή της υποχρεωτικής στολής.

Τα χωριστά σχολεία δίνουν τη βάση για απομάκρυνση των δύο φύλων (προπάντων πνευματικών) και για δημιουργία προβλημάτων τουλάχιστον ψυχολογικών. Απο τα πρωτόγονα χρόνια ο ρόλος των δύο φύλων ήταν το ένα πλάι στο άλλο γιατί τώρα να χωρίζονται και μάλιστα με τρόπο που να καθιστά το ένα είδος απαγορευμένο για το άλλο. Αυτό δημιουργεί ψυχολογικά προβλήματα και σεξουαλικά συμπλέγματα.

Εμείς είμαστε υπέρ των μικτών σχολείων και όχι της σταδιακής μεικτοποίησης. Γιατί αυτό σημαίνει επιπλέον ψυχολογικά προβλήματα στους μαθητές της πρώτης τάξης, τη στιγμή που 200-300 αγόρια θα είναι ανακατεμένα με χιλιάδες μαθήτριες ή το αντίθετο.

Η στολή επίσης θεωρούταν η καλύτερη μέθοδος εκμηδένισης της ανθρώπινης προσωπικότητας κι επιβολής από τους μεγαλύτερους φασίστες της εποχής -μας (π.χ. Χίτλερ, Μουσολίνη, Μεταξάς). Με την στολή εξομοιώνεται η προσωπικότητα του ανθρώπου και κατανατά μια μονάδα ανάμεσα σε χιλιάδες. Αυτό είναι ασφαλώς αντιδημοκρατικό, αλλά σήμερα χρησιμοποιείται εσκεμμένα.

Έτσι εκτός από τα καθημερινά προβλήματα που μας δημιουργεί (αυτο είναι γαλάζιο κι όχι μπλε, ή αυτο είναι μπλε όχι άσπρο) μας καθιστά και αντικείμενα, σωστά ρομποτ που το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι να υπακούουν.

Διαφωνούμε ριζικά μ' αυτή τη μέθοδο γιατί επιπλέον δίνει αφορμές για ποιήσεις από μέρους της διεύθυνσης. Ζητούμεν λοιπόν την κατάργηση της στολής.

3. ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ - ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Απο την ίδρυση της ΔΝΔΑ έβαλε μέσα στους στόχους της την Πολιτικοποίηση και τον ελεύθερο μαθητικό Συνδικαλισμό.

Τα όσα έγιναν κατά την εφταετία στην Ελλάδα και τα γεγονότα στην Κύπρο (ένα μέρος της μαθητικής νεολαίας παρασύρθηκε από τη φασιστική δεξιά) έκαναν φανερό ότι η πολιτικοποίησή, ο μαθητικός συνδικαλισμός και ο εκδημοκρατισμός της παιδείας ήταν και είναι αναγκαία στοιχεία για τη σωστή λειτουργία της παιδείας.

Με τον όρο Πολιτικοποίηση εννοούμε τη σωστή πολιτική κατάρτιση και τη συνειδητοποίηση της δημοκρατίας σαν αρχής και σαν πράξης. Για να είναι κάποιος πολιτικοποιημένος δεν σημαίνει απαραίτητα ότι πρέπει να συμμετέχει ενεργά σε κάποιο κόμμα, αν και πιστεύουμε ότι η ενεργής συμμετοχή στα κόμματα

νωση των μαθητών μέσα στα σχολεία που σκοπός της θάναη η συστηματική διεκδίκηση, προώθηση και υπεράσπιση των αιτημάτων των μαθητών. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές στο σχολικό χώρο είναι πάρα πολλά και οι συντονιστικές επιτροπές των

ενος ενιαίου καταστατικού για όλα τα σχολεία (και όχι κάθε σχολείο ξεχωριστό καταστατικό, όπως γίνεται σήμερα).

Το καταστατικό πρέπει να κατοχυρώνει νομικά τα δικαιώματα της ελεύθερης πολιτικοποίησης και του μαθητικού συνδικαλισμού.

εργατικό κίνημα για εθνική και κοινωνική δικαιοσύνη.

ΣΗΜ: Θα δεχόμαστε ευχαρίστως οποιαδήποτε μορφή διάλογο μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μ' όλους ανεξαιρέτα τους μαθητές. Αυτό θα μας βοηθούσε όλους.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΩΡΟΥ ΛΟ·Ι·ΖΟΥ

υποβοηθά και συμβάλλει κατά πολύ στη δημιουργία πολιτικοποιημένων ανθρώπων. Ακόμα πιστεύουμε ότι η κομματικοποίηση θα είναι αποτέλεσμα της πολιτικοποίησης. Έλλειψη της πολιτικοποίησης στα σχολεία, σημαίνει δημιουργία ανελεύθερων, άβουλων και αδιάφορων, χωρίς προσωπικότητα ανθρώπων που είναι έτοιμοι να δεχτούν κάθε μορφή επηρεασμού. Αυτό δεν βοηθά στη δημιουργία των αυριανών προοδευτικών ανθρώπων και υπερασπιστών του τόπου-μας, μια κι 'ο τόπος-μας έχει ανάγκη από συνειδητους αγωνιστές που να ξέρουν γιατί αγωνίζονται, που να ξέρουν ότι αγωνίζονται τόσο για την εθνική, όσο και για την κοινωνική απελευθέρωση της Κύπρου. Σημαντικά θα βοηθήσει την πολιτικοποίηση των μαθητών η πολιτικοποίηση των καθηγητών που θα είναι σε θέση να βοηθήσουν αποτελεσματικά τους μαθητές στην προσπάθειά τους για πολιτική μόρφωση. Για να εξασφαλιστεί η σωστή και αντικειμενική πληροφόρηση πάνω στα διάφορα πολιτικά θέματα έτσι που καθέννας να είναι σε θέση να αποκρυσταλλώσει τις δικές του ιδέες, πρέπει να δημιουργηθεί ένας φορέας ελέγχου τόσο σε ότι αφορά τη διδασκαλία υλη όσο και τον τρόπο διδασκαλίας από τους καθηγητές.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Απαραίτητο στοιχείο για την πραγματοποίηση της πολιτικοποίησης είναι και ο μαθητικός συνδικαλισμός. Μαθητικός συνδικαλισμός είναι η οργάνωση

μαθητών με το σημερινό διακοσμητικό-τους ρόλο είναι αδύνατο να τα λύσουν γιατί.

(α) Η συντονιστική επιτροπή του σχολείου εκλέγεται, πολλές φορές, σύμφωνα με την αρέσκεια του Γυμνασιάρχη ο οποίος ασκεί πανω-της, τον ουσιαστικό έλεγχο. Επίσης κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τον Γυμνασιάρχη να αλλάξει μια συντονιστική επιτροπή ανυπότακτη με μια του χεριούτου.

(β) Η επιρροή και η επικοινωνία της συντονιστικής επιτροπής με τις μάζες του μαθητόκοσμου είναι μηδαμινή. Η δουλειά της συντονιστικής επιτροπής συνίσταται στην ανακοίνωση των αποφάσεων της διεύθυνσης.

Εύκολα αντιλαμβανόμαστε πως οι ελευθερίες που παραχώρησε ή αστική εκπαίδευση, ουσιαστικά όπως είναι σήμερα, δεν προσφέρουν τίποτα. Δρουν αποπροσανατολιστικά δημιουργώντας ένα δημοκρατικό προσωπείο.

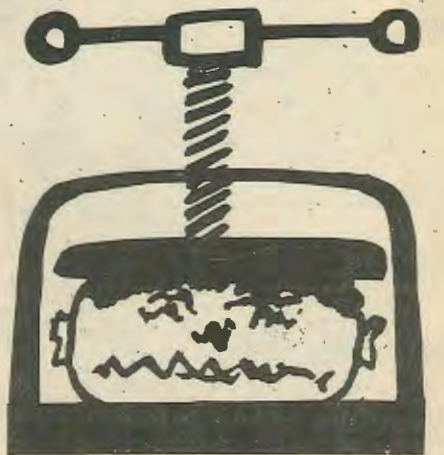
Προτείνουμε αληθινό συνδικαλισμό, με συντονιστικές επιτροπές που θα έχουν πραγματικό κύρος και επιρροή στους μαθητές, με πρόεδρο που θα εκλέγεται από τους ίδιους τους μαθητές (τουλάχιστον των τριών μεγαλύτερων τάξεων) με γενικές συνελεύσεις των μαθητών και εφημερίδες και περιοδικά που θα βγαίνουν από τους ίδιους τους μαθητές χωρίς λογοκρισία από τη διεύθυνση. Πριν γίνουν αυτά υπάρχει η ανάγκη

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Πιο πάνω αναπτύξαμε τη διαδικασία ανάπτυξης της Δ.Ν.Δ.Α., τη σχέση του σχολείου με τον εθνικό - απελευθερωτικό αγώνα και τους κοινωνικο-αγώνες του λαού -μας. Καθορίσαμε τους στόχους κάθε δημοκρατικού μαθητή που δεν τους ανακαλύπτουμε εμείς αυθαίρετα μα βγαίνουν απ' την καθημερινή εμπειρία μέσα στα σχολεία.

Αν μείνουμε όμως ως εδώ δε γίνεται τίποτα. Πρέπει όλοι να αγωνιστούμε για ένα δημοκρατικό σχολείο. Οι μαθητές είναι αυτοί που θα μουν μπροστά κι όχι μια «φατισμένη» ηγεσία. Ο τόπος μας έχει ανάγκη συνειδητοποιημένων μαθητών κι όχι απλώς «παπαγάλων». Επομένως δεχόμαστε το διάλογο με όλους τους μαθητές για να κρίνουν τις απόψεις -μας, να μας πουν τις δικές τους και να τις συζητήσουμε. Καλούμε όλους τους μαθητές σ' ένα δημιουργικό διάλογο.

Οσο παραμένουμε απλοί θεατές της ζωής τίποτα δεν αλλάζει. Χρειάζεται πάλη για να κάνουμε τη ζωή -μας καλύτερη. Το σχολείο δεν είναι αποκομμένο απ' την κοινωνία. Ας παλαίσουμε λοιπόν μέσα στο σχολείο για τα δημοκρατικά -μας δικαιώματα. Ας παλαίσουμε μέσα στην κοινωνία, μαζί με το

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Εγώ τί είμαι; Πολύ τρελλός ή πολύ πλούσιος;

«Τα παιδιά των προσφύγων θα δικαιούνται δωρεάν παιδεία σ' όλες τις τάξεις της μέσης εκπαίδευσης. Τα κριτήρια που τέθηκαν θα εξαιρούν μόνο τους πολύ πλούσιους ...» είπε ο Πρόεδρος Κυπριανός στο Προσφυγικό Συνέδριο. Εγώ πάντως, (φαντάζομαι και οι άλλοι πρόσφυγες συμμαθητές -μου) δεν είδα μέχρι τώρα παρα στομφώδεις διακηρύξεις που παραμένουν νεκρά γράμματα για να φανερώσουν μια «όχι νεκρή» αλήθεια: πως κάπου υπάρχει παραλογισμός. Δηλαδή εγώ που δουλεύω τα καλοκαίρια για να βγάλω τα δίδακτρα -μου (κι είμαι πρόσφυγας) συν τα λεφτά για φροντιστήρια ή είμαι πολύ πλούσιος (έγινα με δυο καλοκαίρια δουλειάς ... αυτο θα πει ίσως ευκαιρίες κοινωνικής ανάδειξης(1)) ή είμαι πολύ τρελλός (επειδή είμαι πολύ πλούσιος αλλά λόγω υπερβολικής παραφροσύνης δεν αντιλαμβάνομαι(2)). Βοηθείστε - με σας παρακαλώ να λύσω το δίλημμα -μου. Τι είμαι;

1. Η γιαγιά -μου λέει: Άμα δουλεύεις σκληρά και τήμια γρήγορα θα γίνεις και συ πλούσιος.

2. Η γιαγιά -μου, πάλι, λέει: Οι μεγάλοι έχουν πάντα δικαίο, να τους ακούς παιδάκι -μου.

πρόσφυγας μαθητής εν ευορία του βίου ή εν σγχίσει των ιδεών.

Η «ΚΑΘΑΡΣΗ» ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Με 61 απολύσεις κρατικών υπαλλήλων (αξιωματικών του στρατού και της αστυνομίας, εκπαιδευτικών και δημοσίων υπαλλήλων), έκλεισε οριστικά και αμετάκλητα, κατα την κυβέρνηση, το κεφάλαιο καθάρση. Επιπρόσθετα οι απολυθέντες υπάλληλοι, επιβραβεύτηκαν για την συμμετοχή και την δράση τους στο πραξικόπημα με συντάξεις και ίσως αποζημιώσεις.

Έτσι η βαρύγδουπη στο παρελθόν φρασεολογία της κυβέρνησης γύρω από το θέμα «Καθάρση», βυθίζεται κατ' ευθείαν στο κενό, αφήνοντας την εκτεθειμένη μπροστα στα μάτια του κόσμου και όσων έλπιζαν ότι οι αγώνες και οι θυσίες του λαού ενάντια στον φασισμό θα εύρισκε επιτέλους δικαίωση.

Ο κύριος όγκος των πραξικοπηματιών υπαλλήλων εξακολουθεί ακόμα να δρᾶ και να λειτουργεί στον κρατικό μηχανισμό ελεύθερα, απαλλαγμένοι μάλιστα, ύστερα από την κωμωδία, από την σοβαρή κατηγορία για δράση και συμμετοχή στο πραξικόπημα. Έτσι όλοι αυτοί,

πολλοί με διευθυντικές θέσεις, επέστρεψαν προκλητικά στις υπηρεσίες τους, απειλώντας και βρίζοντας τους δημοκρατικούς υπαλλήλους που είχαν το θάρρος να καταθέσουν εναντίον τους.

Διερωτάται κανένας, ποιοι θα αισθάνονται κνηγμένοι στο μέλλον. Οι διευθυντές υπο προστασία πια, υπάλληλοι πραξικοπηματίες; Η όσοι εκτέθηκαν υποβάλλονται σχετικές καταγγελίες;

Για μας δεν υπάρχει άλλος τρόπος για την αντιμετώπιση του ένοπλου φασισμού, από την δημιουργία λαϊκής

πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, και την σύσταση αντιφασιστικών επιτροπών στα εργοστάσια, στις συνοικίες και τα χωριά που θα έχουν σαν στόχο την επαγρύπνηση και τη ετοιμότητα του λαού μπροστα στο ενδεχόμενο αναβίωσης της φασιστικής τρομοκρατίας.

Τον ένοπλο φασισμό μπορεί ν' αντιμετωπίσει μόνο ο ένοπλος λαός. Όλα τα υπόλοιπα από μόνα τους, είναι ημίμετρα που στοχεύουν στον αποπροσανατολισμό, την σύγχυση, και την εφησυχασμό.

Αν κρίνουμε από τα ονόματα αυτών που περιλαμβάνονται στην κυβερνητική λίστα, βλέπουμε ότι πρόκειται στην μεγάλη τους πλειοψηφία για εκτελεστικά κυρίως όργανα της ΕΟΚΑ Β και του πραξικοπήματος. Οι πολιτικοί εγκέφαλοι, αυτοί που καθοδήγησαν, και οργάνωσαν και κλιμάκωσαν την Εοκαβήτικη τρομοκρατία, που είχε σαν επιστέγασμα το Ιουλιανό πραξικόπημα, βρίσκονται έξω από τις καλένδες της καθάρσης. Ενώ δεν γίνεται καμμία απολύτως συζήτηση από κυβερνητικής πλευράς για τους πραξικοπη-

ματίες υπουργούς και ιθύνοντες.

Αν τα λέμε αυτά δεν είναι γιατί είχαμε οποιαδήποτε αυταπάτη για τον τρόπο με τον οποίο η σημερινή κυβέρνηση θα έκλεινε το ζήτημα της καθάρσης, αλλά γιατί θέλουμε να τονίσουμε ακόμα μια φορά, πως δεν ήταν, ούτε είναι σε θέση αυτή η κυβέρνηση ν' αντιμετωπίσει το θέμα κατά τρόπο ολοκληρωμένο και τελεσίδικο.

Γίνεται φανερό πως η κυβέρνηση ασχολήθηκε με το θέμα, με τον τρόπο που ασχολήθηκε, για να απαλλαγεί από τον πονοκέφαλο που της δημιουργούσε η καθολική ισχυρή πίεση που της εξασκούσαν τ' αριστερά κόμματα γύρω απ' αυτό το ζήτημα.

Φαίνεται ακόμα πως η απόφαση της κυβέρνησης χα-

ροποίησε την ακροδεξιά αφού η «Σημερινή» (Τρίτη 5 Φεβρουαρίου 80) αναφέρει στο κύριο άρθρο της: «Η Κυβέρνηση πήρε μια ορθή απόφαση. Απεφάσισε να τερματίσει την Καθάρση. Υπήρξε τούτο λαϊκό αίτημα. Και είναι εις πίστην της Κυβερνήσεως που δεν ενέδωσε στην αξίωση της αριστεράς για διαιώνιση του μπαμπούλα της Καθάρσεως».

Τελικά αυτό που εξαγεται σαν συμπέρασμα είναι ότι, η αστική τάξη ανέχεται τον οργανωμένο και πάνοπλο φασισμό, γιατί αποτελεί ένα σημαντικό αντίβαρο στις κινητοποιήσεις και τις διεκδικήσεις των μαζών, στο βαθμό βέβαια που καταφέρνει να τον ελέγχει και να τον χρησιμοποιεί. Έτσι πρέπει να ερμηνευθεί και η στάση της σημερινής κυβέρνησης και η «ατολμία» με την οποία αντιμετώπισε το όλο θέμα. Γιατί φυσικά ο φασισμός δεν αντιμετωπίζεται με την απόλυση 61 υπαλλήλων.

ΡΙΚ: ΜΕΣΟ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Ή ΤΑΞΙΚΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ;

από την 2 η σελίδα

φέρνει και προσδιορίζει την φύση της αστικής κοινωνίας και τους στόχους της μέσα από όλα τα Μέσα που διαθέτει η Κάριν Στρούκ. Γράφει, και αν μου επιτρέψει να προσθέσω μίαν παρένθεση,

(Δεν βόσκει κανείς ατιμώρητος στα λιβάδια της ανώτερης τάξης, δεν σπουδάζει ατιμώρητος στα πανεπιστήμια της, δεν διαβάζει ατιμώρητος τα βιβλία της, δεν χρησιμοποιεί ατιμώρητος τις επιστήμες, (δεν ακούει απλήρωτος το ραδιόφωνο της, δεν βλέπει ατιμώρητος την τηλεόραση της), τα προνόμια της, τις γυναίκες της. Σε μικρές μικρές δόσεις, σχεδόν ανεπαίσθητα, κατάπινε το δηλητήριο της παραλδίας...»

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ - ΜΑΣ

Κάθε ξύπνια συνειδηση πρέπει να διαμορφώσει στο σημείο αυτό την ανάγκη να διατηρήσει πρώτα από όλην τον εαυτό της. Χρειάζεται επανάσταση ο εαυτός μας να κρατηθεί ανθρώπινος μπροστα στα διάφορα σχέδια αποανθρώπισης της άρχουσας τάξης που χρησιμοποιεί τα Μ.Μ.Ε για το δικό της και μόνο συμφέρο. Έχουμε ένα λαό που συνέχεια βρίσκεται φορολογημένος για να ακούει φαντασιώσεις και ίσως ψυ-

χολογικά προβλήματα κάθε τυχόν σκηνοθετισκού.

Ένας ολόκληρος λαός σέρνεται από τα Μέσα αυτά σε μια ατμόσφαιρα παθητικότητας και αυτοξέχασμου. Η ολιγαρχία τρίβει από ικανοποίηση τα χέρια της βλέποντας τα σχέδια της να προχωρούν.

Όμως. Αυτό που φτιάχνει η ίδια δεν είναι παρά ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ της και του λαού. Και όταν έρθει η στιγμή να αποφασισθεί ποιος θα ριχτεί στο χάος που δημιουργήθηκε, τότε δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα πέσει αυτός που βρίσκεται στα ψηλά όπου αναρριχήθηκε πάνω στο σβέρο του λαού. Θα είναι ένα οδυνηρό γι' αυτή πέσιμο και ένα σωτήριο για το λαό κράτημα της αξιοπρέπειας, της τιμής και της ελευθερίας του. Που θάρθει πιο κοντά όταν αρχίσουν να κλονίζονται τα θεμέλια αυτού του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Φυσικά οι κρατούντες προετοιμάζουν νέες εκπλήξεις στο κοινό. Θα αναγκαστούμε να πετάξουμε τώρα τα μαυρόασπρα μας βλακοκούτια και θα πάρομμε έγχρωμα. Η ανάγκη του «εκσυγχρονισμού» σε μεθόδους αποβλάκωσης και εξάρτησης των μαζών.

Ίσως τώρα καταφέρουμε να δούμε ποιοι πραγματικά κρύβονται πίσω

από τα έγχρωμα και τα σκηνικά που πολύ σύντομα θα μας στήσουν.

Ο εγχρωματισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά ο χαμαιλέωντισμός μιας δυναστείας που ξεφτιίζει μέσα στην ίδια την εξέλιξη της.

Ο χαμαιλέων είναι ένα ερπετό που παίρνει τα φυσικά χρώματα που βρίσκονται γύρω του. Εδώ κάποιος προσπαθούν να αποδώσουν στη φύση τον ύπουλο χρωματισμό τους. Η φύση και ο άνθρωπος που είναι το κυριότερο της στοιχείο θα τους απορρίψει.

Συνοπτικά λοιπόν καθορίζουμε τον όρο Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας σε μια δοσμένη καπιταλιστική κοινωνία σαν την Κυπριακή.

Είναι τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης τα οποία διευθύνονται με μοναδικό σκοπό να μεταδίδουν την παθητικότητα και τον αποπροσανατολισμό. Δένοντας λοιπόν το λαό στην άγνοια του τον καθιστούν ακίνδυνο για να έχει απαιτήσεις. Είναι ένα από τα πιο σημαντικά όπλα του καπιταλισμού γιατί μ' αυτά διευθύνει και φτιάχνει εγκέφαλους πιστούς, «νεκρούς» και δουλίκους.

Τότε μόνο τα Μέσα εκτελούν την αποστολή τους, όταν ελέγχονται από το λαό και προωθούν τον αγώνα του.

σοσιαλιστική

έκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

T.K. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ